Вісник-Bulletin

Українська Греко-Католицька Парафія Св. Йосифа Обручника

St. Joseph the Betrothed Ukrainian Greek-Catholic Church

5000 N Cumberland Ave, Chicago, IL 60656

773-625-4805 www.stjosephukr.com stjosephucc@gmail.com

Very Rev. Fr. Mykola Buryadnyk -Pastor

Very Rev. Fr. Bohdan Nalysnyk - Associate Pastor

Rev. Fr. Andriy Delisandru –Associate Pastor

Rev. Protodeacon Marko Krutiak

Віра Церкви і Нікейський Символ: Як формувалась істина

У християнському житті Церкви з давніх-давен і донині особливе місце займає так званий Символ Віри — порівняно коротке сповідання того, у що вірить Церква. Слово «символ» у своєму початковому значенні можна перекласти як те, що «тримають разом, об'єднує, вміщує». Так ось, Символ віри саме й вміщує в собі всі ті істини, які, згідно з вірою Церкви, необхідні людині — для повноти її життя та для спасіння від гріха і духовної загибелі. Історично Символ віри виник у зв'язку з підготовкою оглашенних, тобто новонавернених, які готувались до вступу в Церкву та прийняття Таїнства Хрещення. У давнину хрестили переважно дорослих. Як і нині, люди приходили до віри, приймали Христа, бажали стати членами Церкви, увійти в церковну спільноту — кожен за своїм унікальним шляхом. Адже кожне навернення, кожна зустріч людини з Богом — це тайна Божої благодаті, в яку нам не дано проникнути. Одні приходять до Бога через страждання та горе, інші — в радості й щасті. Так було і так буде завжди.

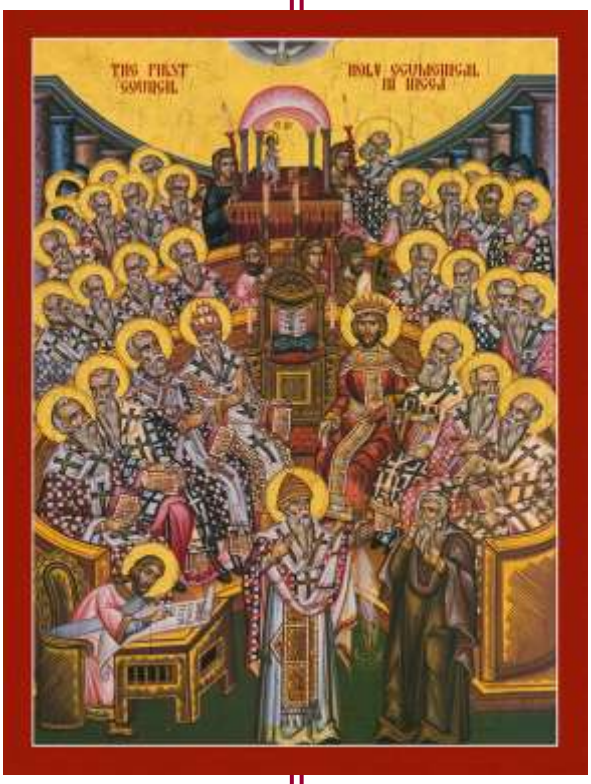

Зародження віри в людській душі — це тайна. І проте, сама віра у Христа приводить людину до Церкви, до спільноти тих, хто вірить у Христа. Віра прагне єдності віруючих, які саме своєю єдністю й любов'ю один до одного свідчать перед світом, що вони — учні й послідовники Христа. «З цього пізнають усі, що ви — Мої учні, — сказав Христос, — коли матимете любов між собою». Любов і єдність віри, про які апостол Павло каже, що це — головна радість християн: «Я дуже прагну побачити вас, — пише він до Церкви в Римі, — щоб потішитись разом з вами спільною вірою — вашою і моєю…»

Християнське життя новонаверненого почина-

The Faith of the Church and the Nicene Creed: How Truth Was Formed

Since ancient times, the Symbol of Faith the Creed has held a special place in the life of the Christian Church. It is a relatively short confession of what the Church believes. The word "symbol" in its original meaning can be translated as "that which holds together, unites, and contains." The Symbol of Faith precisely contains all those truths which, according to the Church, are essential for a person, for the fullness of their life and salvation from sin and spiritual death. Historically, the Creed emerged from the preparation of catechumens, that is, newly converted individuals preparing to enter the Church through the sacrament of Baptism. In ancient times, Baptism was administered mainly to adults. Just like today, people would come to faith, accept Christ, and desire to enter the Church, each following their unique path. For every conversion, every encounter between a person and God, is a mystery of divine grace, into which we are not given to see. Some come to God through suffering and sorrow, others through joy and happiness. So it was, and so it will always be.

The birth of faith in the human soul is a mystery. And yet, faith in Christ brings a person to the Church — to the community of those who believe in Him. Faith itself seeks and requires unity among believers. This unity and mutual love are what testify to the world that they are Christ's disciples. "By this all people will know that you are My disciples," said Christ, "if you have love for one another." Love and unity of faith, about which the Apostle Paul says they are the true joy of Christians: "I long to see you," he writes to the Church in Rome, "so that we may be encouraged together by each other's faith — yours and mine…"

The Christian life of a newly converted believer

лося з того, що його приводили до єпископа місцевої Церкви, і той креслив рукою хрест на його чолі — немов ставив на ньому Христову печать. Людина прийшла до Бога, увірувала в Христа. Тепер же їй належить пізнати зміст цієї віри. Вона стає учнем, її починають, як каже церковна традиція, «оглашати». Адже християнство — це не емоція, не просто почуття. Це — зустріч з Істиною, це — непростий подвиг прийняття її всім своїм єством. Як людина, що палко любить музику, повинна пройти складне навчання, щоб її виконувати, так і той, хто повірив у Христа, полюбив Його, повинен тепер усвідомити зміст своєї віри і те, до чого вона зобов'язує.

Напередодні Пасхи — бо в ранній Церкві хрещення звершувалось у пасхальну ніч — кожен, хто готувався до хрещення, урочисто виголошував Символ віри, «віддавав» його, тобто сповідував його прийняття і своє входження в єдність віри та любові. У кожної великої місцевої Церкви — Римської, Александрійської, Антіохійської — був свій хрещальний Символ віри. І хоча всі вони всюди виражали ту саму неподільну віру, стилістично і лексично вони відрізнялись між собою.

На початку IV століття в Церкві виникли серйозні суперечки щодо основного християнського вчення про Христа як Бога. У 325 році в місті Нікеї відбувся Перший Вселенський Собор, на якому був укладений загальний, єдиний для всіх християн Символ віри. Через кілька десятиліть, на Другому Вселенському Соборі в Константинополі, Символ віри було доповнено, і він отримав назву Нікейсько-Константинопольського — спільного для всієї вселенської Церкви. Нарешті, Третій Вселенський Собор, що відбувся в Ефесі 431 року, постановив залишити цей Символ назавжди незмінним, тобто більше не вносити до нього жодних доповнень.

Відтоді вселенський Символ віри співається або читається на кожній Божественній Літургії. Він є загальним і обов'язковим для всіх виразом віри Церкви. І тому кожен, хто хоче знати, у що вірить Церква, у чому полягає наша віра, яка та Істина, яку християнство несе світові — знайде відповідь на все це в Символі віри. ◆

began with being brought to the bishop of the local Church, where the bishop would trace the sign of the cross on their forehead, as if placing the seal of Christ upon them. The person had come to God and believed in Christ. Now, however, they needed to learn the content of that faith. They became a student, what the Church calls a catechumen. For Christianity is not mere emotion, not just a feeling — it is a meeting with the Truth. It is a challenging commitment to embrace the Truth with one's entire being. Just as someone who passionately loves music must undergo years of study to perform it, so too one who comes to love Christ must come to understand what they believe and what their faith demands of them.

On the eve of Pascha — for in the early Church, Baptism took place on Easter night — each person preparing for Baptism would solemnly recite the Symbol of Faith, formally confessing their acceptance of it and their entrance into the unity of faith and love. Each major local Church — Roman, Alexandrian, Antiochian — had its baptismal creed. While all of them expressed the same undivided faith, they differed in style and wording.

At the beginning of the 4th century, serious disputes arose in the Church regarding the core Christian teaching about Christ as God. In 325 A.D., the First Ecumenical Council was held in the city of Nicaea, and there a common Creed was composed for all Christians. A few decades later, at the Second Ecumenical Council in Constantinople, the Creed was expanded and became known as the Niceno-Constantinopolitan Creed, shared by the entire universal Church. Finally, the Third Ecumenical Council in Ephesus in 431 A.D. decreed that this Creed should remain untouched forever — that is, no further additions or changes were to be made.

Since then, the Universal Symbol of Faith has been sung or recited at every Divine Liturgy. It is the universal and binding expression of the Church's faith. Therefore, anyone who wants to know what the Church believes, what our faith consists of, and what truth Christianity brings to the world will find the answer in the Creed. ◆

Символ віри — джерело істини

Продовжуємо серію коротких роздумів над Нікейським символом віри. Запрошуємо вас читати, роздумувати й молитися разом з нами..

The Creed — A Source of Truth

We continue the series of brief reflections on the Nicene Creed. We invite you to read, reflect, and pray with us.

5-й член Символу віри

"І воскрес на третій день, згідно з Писанням"… У п'ятому члені Символу віри говориться про воскресіння Ісуса Христа на третій день після Його смерті.

Оскільки у пророчих книгах Старого Завіту було чітко передбачено страждання, смерть, поховання Спасителя і Його воскресіння, то й сказано: «згідно з Писанням». Ці слова стосуються не лише п'ятого, але й четвертого члену Символу віри.

Ісус Христос помер у Велику П'ятницю при-

5th Article of the Creed

"On the third day He rose again in fulfillment of the scriptures."

The fifth article of the Nicene Creed speaks about the resurrection of Jesus Christ on the third day after His death.

Since the sufferings, death, burial, and resurrection of the Savior were foretold in the writings of the Old Testament prophets, it says: **"fulfillment of the scriptures."** These words apply not only to the fifth article but also to the fourth.

близно о третій годині дня, а воскрес після півночі з суботи на перший день тижня, який відтоді зветься «Неділею» (тобто Днем Воскресіння). У ті часи навіть частину доби рахували за цілий день, тому й говориться, що Він перебував у гробі три дні.

Стан Ісуса Христа після смерті і до воскресіння Свята Церква описує так: **«У гробі тілом, в аді — з душею як Бог, у раю — з розбійником, і на престолі — з Отцем і Духом, усе наповняючи, Незбагненний»**.

Ми знаємо, що і в Старому, і в Новому Завітах деякі люди були воскрешені з мертвих, але це завжди робив хтось інший, і ці воскреслі поверталися до колишнього земного, смертного тіла — і тому знову мали померти.

Ісус Христос же воскрес Сам, силою Своєї Божественності. Він воскрес у преображеному тілі — небесному та безсмертному. Вийшов із гробу, не порушивши печаті синедріону, не відвалюючи каменя, — і був невидимий для вартових.

Господь спершу сповістив про Своє воскресіння через ангела, який відвалив камінь від входу до гробу — і цьому були свідками вояки, що охороняли гроб, але розбіглися від страху. Потім ангели звістили про воскресіння Ісуса жінкам-мироносицям. І нарешті Сам Ісус Христос протягом сорока днів багаторазово являвся Своїм учням, даючи їм численні докази Свого воскресіння — дозволяв торкатися Своїх ран від цвяхів і списа, їв перед ними, і говорив з ними про тайни Царства Божого.

У день Воскресіння Христового ми співаємо: **«Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував!»**

Своєю смертю Господь переміг смерть і дарував життя всім, хто спочиває в гробах. Тепер Господь навіки перебуває в Своєму новому воскреслому тілі. У такому ж воскреслому тілі перебуває і Пресвята Богородиця, яку Господь воскресив після Її Успіння. А всі люди отримають нове воскресле тіло вже під час Другого Пришестя Спасителя — коли буде загальне воскресіння (про яке йдеться в одинадцятому члені Символу віри).

Так здійснилося пророцтво, передане через пророка Осію: *«Від влади аду Я їх визволю, від смерті їх врятую. Смерте! Де твоє жало? Аде! Де твоя перемога?»* (Осія 13, 14)

Jesus Christ died on Good Friday around three o'clock in the afternoon and rose again after midnight, from Saturday into the first day of the week — the day which from that time has been called "Sunday" (the Day of the Resurrection). In those days, even part of a day was counted as a full day, which is why it is said that He was in the tomb for three days.

The state of Jesus Christ after His death and before the Holy Orthodox Church describes His resurrection in the following words: ***"In the tomb with the body, in Hades with the soul as God, in Paradise with the thief, and on the throne with the Father and the Spirit You were, O Christ, filling all things, the Incomprehensible One."***

We know that in both the Old and New Testaments, some people were raised from the dead, but they were brought back by someone else, and they rose in their former earthly, mortal bodies — and therefore, they eventually died again.

Jesus Christ, however, rose from the dead by His divine power. He rose in His transformed, glorified body — heavenly and immortal. He came out of the tomb without breaking the seal of the Sanhedrin, without rolling away the stone, and unseen by the guards.

The Lord first revealed His Resurrection through an angel who rolled the stone away from the entrance to the tomb, witnessed by the guards, who fled in fear. Then the angels proclaimed the Resurrection to the myrrh-bearing women. And finally, Jesus Himself appeared many times over forty days to His disciples, offering them many proofs of His Resurrection — allowing them to touch His wounds from the nails and spear, eating in front of them, and speaking with them about the mysteries of the Kingdom of God.

On the Day of the Resurrection, we sing: **"Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and upon those in the tombs bestowing life!"**

By His death, the Lord conquered death and gave life to those in the tombs. Now the Lord eternally abides in this new, risen body. In the same way, the Mother of God also abides in a resurrected body, for the Lord raised her after her Dormition. As for all people, they will receive such a new, resurrected body at the Second Coming of the Savior, during the general resurrection (which is addressed in the eleventh article of the Creed).

Thus was fulfilled the prophecy spoken through the prophet Hosea: *"I will ransom them from the power of the grave; I will redeem them from death. O Death, where is your sting? O Hades, where is your victory?"* (Hosea 13:14)

"Їжа для роздумів".

Вступ… Документ, який ви тримаєте в руках, є унікальним історичним свідченням духовної та ідеологічної боротьби українського християнства за збереження священних символів віри у складні та суперечливі часи XX століття. Цей текст, виголошений у Львові в 1941 році від імені Митрополичого Ординаріяту, гостро реагує на спроби відокремити національну ідентичність від християнської віри. У центрі уваги — символ тризуба, який у християнській традиції століттями був увінчаний хрестом, як знаком духовного панування Христа над усіма сферами життя.

Цей голос з минулого застерігає: від'єднання хреста від тризуба, а Христа від патріотизму — не є нейтральним кроком, а небезпечною тенденцією до секуляризації та забуття Божої присутності у житті народу. Слова цього документу звучать як заклик до глибокого роздуму: якою має бути Україна — державою лише культурною і політичною, чи насамперед християнською, що черпає силу з віри, а не тільки з національного гасла?

Цей текст пропонується читачеві для осмислення не лише як історичне джерело, але й як виклик до сьогодення. Чи здатні ми сьогодні поєднати любов до України з вірністю Христу?

"Food for thought"

Introduction... The document before you is a unique historical testimony to the spiritual and ideological struggle of Ukrainian Christianity in the face of the turbulent and complex realities of the 20th century. Issued in Lviv in 1941 by the Metropolitan Ordinariate, this statement responds sharply to attempts to separate national identity from the Christian faith. At the heart of this reflection lies the image of the trident — a centuries-old symbol of Ukrainian statehood, which, in Christian tradition, was crowned with the cross as a sign of Christ's lordship over all spheres of life.

This voice from the past warns us: removing the cross from the trident, or Christ from patriotism, is not a neutral gesture — it is a dangerous drift toward secularism and the erasure of God's presence in the life of the nation. The words in this document sound a call for deep reflection: What kind of Ukraine do we desire — a country built solely on culture and politics, or first and foremost a Christian nation, drawing its strength from faith and not just national slogans?

This text is offered not merely as a historical source, but as a challenge for today. Can we, in our time, unite love for Ukraine with fidelity to Christ?

Тризуб без хреста

Не знати з якої ініціятиви і для якої причини українські патріоти носять часом малу відзнаку тризуба без хреста. Коли св. Володимир і по нім усі українські князі уживали як державного знамени тризуба з хрестом, треба признати, тризуб без хреста за символ повороту до поганства і за сумний признак переваги безбожницьких течій серед нашої нещасної суспільности. Може бути, що приклоніння того поганського символа відкликується на те, що такого тризуба уживала українська Центральна рада з 1917 і 1918 р. Таке оправдання не мало би ніякої рації. Центральна рада допустилася много помилок і, зокрема, під впливом засідаючих в ній безбожників спричинила національну руїну і помогла большевикам запанувати над Україною. Хотіти повторювати її ошибки було би нерозумною політикою. Подібним проявом без божництва буває заступлювання словом "Слава Україні" відвічну похвалу віддавану Христу: "Слава Ісусу Христу!". Очевидно, ніхто з українців не може мати нічого проти поклику "Слава Україні", але тим словом заступити акт релігійного прославлення Христа є виразною тенденцією усунути Христа і поставити батьківщину на його місце, що значить сьвідомо входити в безбожницькі тенденції, що обманює многих наївних українських патріотів. Україна не може взагалі існувати як самостійна держава, а тим менше може бути славною державою без волі Царя царствуючого і Господа господствующих Предвічного Бога І. Христа, нашого Спасителя, Батька і Пана.

Взиваю усіх християн єпархії поборювати ті два прояви безбожництва в практиках укр. патріотизму.

Від М.О.
У Львові 6.IX.1941
† А.

Trident without the Cross

It is unknown whose initiative or reasoning led some Ukrainian patriots to sometimes wear a small emblem of the trident without a cross. Since St. Volodymyr and all the Ukrainian princes after him used the trident with a cross as a state symbol, we must acknowledge that the trident without the cross is a sign of turning back to paganism and a sad indication of the influence of godless tendencies in our troubled society. Perhaps the reason for adopting this pagan symbol lies in the fact that such a trident was used by the Ukrainian Central Rada in 1917 and 1918. But such justification has no real foundation. The Central Rada committed many mistakes, especially due to the influence of godless members, which led to national ruin and helped the Bolsheviks dominate Ukraine. Repeating its mistakes today would be foolish politics.Another expression of godlessness is the substitution of the eternal Christian praise "Glory to Jesus Christ!" with the secular phrase "Glory to Ukraine!". Of course, no Ukrainian should object to "Glory to Ukraine!", but using it in place of religious glorification of Christ reflects a clear tendency to remove Christ and replace Him with the homeland—thus entering a godless tendency that deceives many naïve Ukrainian patriots. Ukraine cannot truly exist as an independent nation, and certainly not as a glorious one, without the will of the King of kings and Lord of lords, the Eternal God, Jesus Christ, our Savior, Father, and Lord.

I call upon all Christians of the eparchy to oppose these two manifestations of godlessness in Ukrainian patriotic practice.

From the Metropolitan Ordinariate
Lviv, September 6, 1941
† A.

Divine Liturgies

Sun June 1st – Martyr Justin the Philosopher & those with him
Holy Fathers of the First Council of Nicaea
7:15 am - Morning Matins / Утреня
7:30 am - Divine Liturgy (Eng.)
9:30 am - Divine Liturgy (Ukr.)
11:30 am - Divine Liturgy (Ukr.)
6:00 pm - Divine Liturgy (Ukr.)

Mon June 2nd - Hieromartyr Nicephorus the Confessor
9:00 am—Divine Liturgy

Tues June 3rd – Martyr Lucillianus & those with him
9:00 am—Divine Liturgy

Wed June 4th -Hieromartyr Metrophanes of Constantinople
9:00 am -Divine Liturgy

Thurs June 5th – Hieromartyr Dorotheus of Tyre
9:00 am—Divine Liturgy

Fri June 6th–Venerable Bessarion the Wonderworker
Leave taking of Ascension
9:00 am -Divine Liturgy

Sat June 7th – Pro-Martyr Theodotus of Ancyra
9:00 am—Divine Liturgy
5:00 pm - Vespers

Sun June 8th – Pentecost: Descent of the Holy Spirit
7:15 am - Morning Matins / Утреня
7:30 am - Divine Liturgy (Eng.)
9:30 am - Divine Liturgy (Ukr.)
11:30 am - Divine Liturgy (Ukr.)
6:00 pm - Divine Liturgy (Ukr.)

Candles for June 2025

Memorial Candles
* Available
*Available

Perpetual Oil Lamp
* In loving memory of Maciej, Roman, Iwan, Lukash & Fenia Kocur *(Helen Kocur Family)*

Lady of Hoshiw Shrine
* Available
* Available

* ***Mother of God Shrine***
*In loving memory of the Dackiw, Crowhurst, Barnas, Andrew & Zubrycky Families *(L Zubrycky)*

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher
* Grant refreshment to the teachers starting their summer vacations
* *Available*

Mother of God
* In loving memory of MaryT. Papinko *(L Zubrycky)*
* Thank you for always begging for your Son's mercy on me

St. Joseph the Betrothed
* Help every husband to always see the incredible beauty of his wife
* Available

St. Nicholas the Wonderworker
* Help people be wise stewards of God's financial blessings
* Available

Our Lady of Protection
* Available
* Available

Pray for the sick - Anatolij, Nina Jawnyj, Rostyslava Reay, Matthew Mulyk, Steven, Sean, JoAnn Maldonado, Mykola, Fr Walter, Maria, Andrea Kawka, Mary Spearman, Laura, Lucille Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Max & Valentina Laurtaire, James Styokes, Kathaleen, Susan, Fr. Michael Bliszcz, Debbie Cerkowniak, Barb Floyd, Connie Berhodth, Langan Fam, pray for the soldiers fighting for justice, pray for the families that have been separated from each other; pray for peace in the world, pray for bread for the hungry

Additional information and registration is available on the official Facebook page of the All-American Youth Pilgrimage: https://www.facebook.com/share/p/1LSbvnqiLS/?mibextid=wwXIfr

ДУХОВНИЙ БУКЕТ

15 червня святкуватимемо день батька, тому всі літургії будуть служитися за татів: живих і померлих. Ви можете скористатися конвертами при вході. Напишіть ім'я і прізвище свого тата і вкажіть чи він живий, чи помер. Заповнений конверт можна залишити у кошику в церкві, або принести до канцелярії.

SPIRITUAL BOUQUET FOR FATHER'S DAY

Father's day is June 15th and all Liturgies on that day will be offered for Fathers, living and deceased. You will find envelopes in the back of the church. Please print your Father's name, first and last and indicate whether he is living or deceased. You may drop the envelope in the collection basket or bring it to the office.

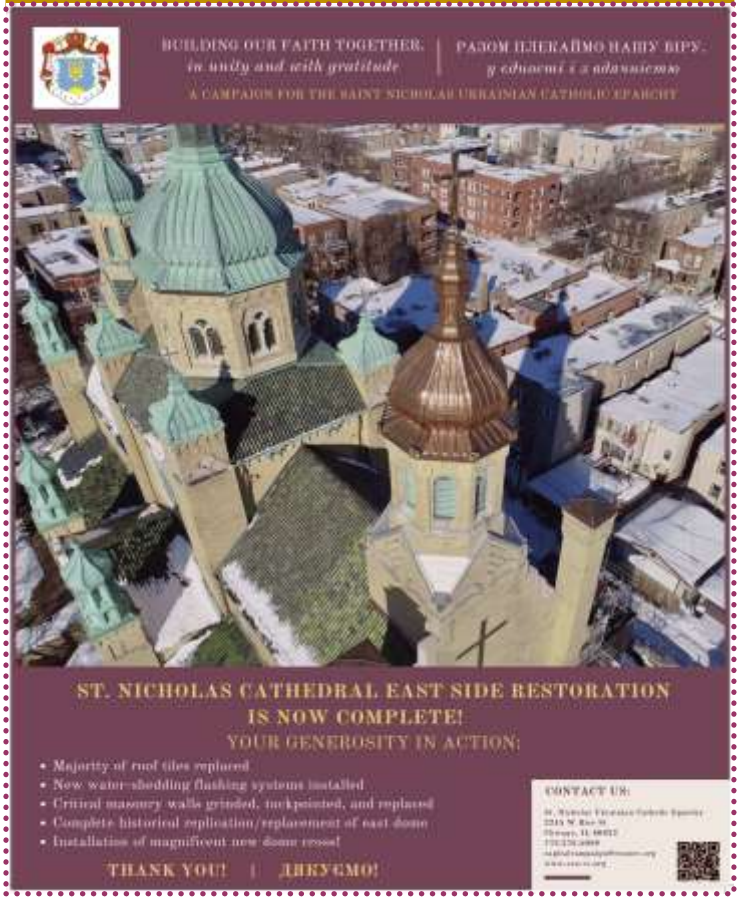

THE COUNTDOWN BEGINS...
69 DAYS BEFORE UKETOBERFEST

ВІДЛІК РОЗПОЧАТО...
69 ДНІВ ДО ЮКЕТОБЕРФЕСТУ